

עדי חברה של שיר כותבת

" חנה שלי

איך מתחילים לכתוב? בסיוטים הכי גרועים שלי לא חלמתי שאצטרך לכתוב משהו כזה, לדבר על חברה מדהימה כמוך בלשון עבר.

הייתה לנו חברות מדהימה, אני אוהבת אותך ברמות שלא חשבתי שאפשר לאהוב ככה חברה.

החברות שלנו הייתה מאוד מיוחדת עבורי, במיוחד בגלל שלקח לנו זמן לבנות אותה ושהיא לא היה קליק ממבט ראשון. נפגשנו אי שם באילייה גרנדה והיינו חלק מחבורה גדולה שהתגבשה מאוד מהר, אבל את ואני פחות היינו קרובות. החיבור שלנו התחיל בפעם השנייה שנפגשנו, במורו שבברזיל ושם פעם ראשונה יצא לנו לשבת על החוף ולספר אחת לשנייה פשוט את כל החיים שלנו, בכמה שעות של שיחה על החוף פשוט סיפרת לי הכל ואני לך, כל פחד, כל חלום וכל דבר שחשבנו עליו סיפרנו אחת לשנייה, שם הראית לי את הקעקועים שלך וסיפרת לי מה המשמעות שלהם.

ההתאהבות האמיתית קרתה בפרו, שכבר טיילנו יחד, היית מתגנבת למיטה שלי והיינו מתחבקות כל הזמן, צוחקות מכל בדיחה מטומטמת ומתכננות את המשך הטיול שלנו יחד. כי לשתינו (ולכל החבורה בעצם) היה ברור שאנחנו יחד עד הסוף. ומאז לא נפרדנו, תמיד חיפשנו אחת את השניה, בכל ישיבה היינו יושבות יחד ופעם ב את דופקת לי בוסה ואומרת לי "אשתי". פתחנו את הלב אחת לשנייה ושיתפת אותי בכל ההתלבטויות והחלומות והכעסים והמחשבות שלך וכך גם אני, את ידעת עלי הכל.

כשהיו עוברים כמה ימים הייתי כותבת לך "איפה את לא ראיתי אותך שבוע יש לי פריחה" זה עד כמה אני אוהבת אותך.

ועכשיו, יש לי פריחה כבר קרוב לחודשיים. כי את לא פה ואין לי מי שתצחק לי "אשתי", ואין לי מי שתבוא אלי עם חיוך זוהר כמו שלך, ותביא לי חיבוק כמו שלך, ותראה אותי כמו שאת ראית. היינו אמורות לנסוע לסיני יחד ב13/10 עם כל החברים, ובסוף זה היה היום שהודיעו לנו שאת כבר לא תחזרי יותר. הנסיעה לסיני הפכה לנסיעה לבית העלמין.

רק אחרי שהלכת גיליתי כמה השפעת על אנשים כמו שהשפעת עלי, וכמה היית אור לאנשים כמו שהיית האור שלי. אני נשבעת שאפיץ את האור שלך בכל מקום שאלך, אני אהיה בן אדם טוב יותר כי אני חושבת שככה מנציחים אותך הכי טוב, עם אור.

אני אוהבת אותך

לנצח תהי המגדלור שלי"

ירין חברה של שיר כותבת:

" שירה שלי, באמת שאין לי מושג מאיפה להתחיל, איך מספידיים חברה? איך זה נקלט בכלל?

כבר אין דמעות יותר הן נגמרו, העניים התייבשו, הייתי בלוויה שלך ולא האמנתי פשוט לא האמנתי שזאת הסיטואציה שאני חווה, אני ידעתי שיהיו כל כך הרבה אנשים אבל לא תיארתי לעצמי באמת כמה, כולם פשוט כולם, אנשים באו מקצוות הארץ! אני אפילו לא מסוגלת לדבר עלייך בלשון עבר, המוח מסרב לעכל והלב מסרב להאמין.

את ילדה של אור שיר, חברת אמת בן אדם שפשוט כולם אוהבים, אני לא מסוגלת להפרד ממך שיר, תמיד הייתי קוראת לך שירה ועד היום את שירה שלי,

אני מודה לבורא עולם באמת כמה זכיתי שהכרתי אותך, שהיית חברת אמת כל השנים האלה יכלנו גם לא לדבר שנה ואחכ הכל חוזר לקדמותו, תודה לאלוהים על הזכות שטיילתי איתך, שצברתי איתך את החוויות הכי מאושרות שיש, הטיול הזה הפך אותי ואותך לאחיות, למשפחה, ואני מודה על זה כל יום.

תמיד אהבת לעצבן אותי בשניות ואז לצחוק עליי עם הצחוק המתגלגל שלך ואני ישר צוחקת אחרייך, תמיד שולחת לי הודעות בשיא בלחץ עמירההה מה ללבוש אני לא יודעת, הלוואי שתחזרי רק לעשר דקות רק לעשר דקות, תבואי ופשוט תצעקי לי עמירההה בקול העצבני שלך,

שתגידי לי בסיטואציות הכי לא קשורות עמירה צלמי אותי נו.

אני לא מצליחה להבין את זה שאני לא אראה אותך יותר שאני לא אשמע את הקול שלך, יש לי חור בלב בצורה שלך שירה, אני מבטיחה לך שאת לנצח בלב שלי! אנחנו כולנו כאן נהיה חזקים בשבילך, אני יודעת שאת מסתכלת עלינו שם ואומרת איזה חבורת מטומטמים וצוחקת עלינו,

אני אוהבת אותך שירה שלי ומתגעגעת אלייך בכל עצם בגוף ”

לינוי חברה של שיר כותבת:

”שיר שלי, קטנה ויפה שלי. איך כותבים עליך משהו בלשון עבר? איך מעכלים? השארת לי חור ענקי בלב אבל הראש עדיין בהכחשה. השבוע הראשון היה השבוע הכי ארוך בחיים שלי, שבוע שנעדרת לנו, שבוע שלא הפסקנו להפוך את העולם בשבילך, למי לא הגענו רק בשביל עוד קצה חוט. באמת הייתה בי תקווה, שמרתי את השבת ההיא בציפייה לנס, לא תיארתי לעצמי שאקום בבוקר לבשורה הזאת. את לוחמת, תמיד היית, כולנו אמרנו שאם יש מישהי ששורדת את זה זו את, כי אף אחד לא יכול עליך, אבל החיים הראו לנו אחרת.

עבר חודש ואני עדיין לא מאמינה שלא אראה אותך שוב. כמה אני שמחה שהצטרפתי לטיול שלך, שהיה לי איתך חודש שלם שבכל השנים האלה שהכרנו לא היינו קרובות כמו שהתקרבו שם, מה לא עברנו ביחד? מאז היו לנו כמה חודשים של טלנובלה אחת גדולה, היית חלק מהחוויות הכי משמעותיות שלי ותמיד עבר לי בראש כמה זו התקופה הכי טובה בחיים שלי. איך היית נעולה על המסיבה הזאת, ניסינו לשכנע אותך שתבואי איתנו אבל שוב, מי היה יכול עליך. כ”כ חיכית לזה שכבר מיולי שלחת לנו שהזמנת ושנזמין גם. ואני כרגיל הייתי חופרת על מסיבות אחרות, איתך הפעם לא הצלחתי.

אחרי שאיבדתי את אבא שלי לא חשבתי שאחווה את ההרגשה הזאת שוב, הרגשתי מצולקת, שכלום כבר לא ישבור אותי, ואז לקחו לי אותך, ואני באמת שואלת כמה עוד עצב ואובדן עוד הלב יכול להכיל? מסתכלת על המודעה שלך וזה לא נתפס לי, איך הם יכלו לקחת מלאך יפה וטהור שכמוך? למה דווקא את? והתשובה היחידה שאני יכולה להגיד היא שאת היית מלאכית שסיימה את השליחות שלה, שהיית טהורה מדי בשביל להיות בעולם הזה. לימדת אותנו מה היא חברות אמיתית והשארת בכולנו את הערכים שלך. אני רוצה להגיד לך תודה עלייך, על שהיית חלק ענק מהחיים שלי בכל יום בתקופה האחרונה ולנצח, איתי בלב. תודה על הטוב שבך, על שמחת החיים, על האור והחיוך שעליו כולם מדברים, על האופי המיוחד שלך, על זה שמפקעת עצבים שאף אחד לא מתעסק איתה, שניה אחרי היינו שומעים את הצחוק המתגלגל שלך. תוך כדי שאני כותבת את זה, אני מסתכלת על התמונות והסרטונים שלך, ואני רק מחכה שתעירי את כולנו מהסיוט הזה ותסתלברי עלינו כמו תמיד. תודה שהיית פה בשבילי כשהייתי צריכה אותך, מבטיחה לך שאני אהיה שם תמיד בשביל המשפחה שלך, אנחנו נגשים לך את כל מה שלא הספקת ורצית לעשות, מבטיחה שננציח ונפיץ את האור שהיית בכל מקום אפשרי. יש עוד כ"כ הרבה דברים שרציתי ותכננתי להגיד לך, הלוואי שהיו נותנים לנו דקה אחת להיפרד, או לפחות לשמוע בפעם האחרונה שאת אוהבת אותי ושאת פה איתי.

אני אוהבת אותך לנצח עוגית שלי ומחכה לסימן הכי קטן ממך ❤️

נועה חברה של שיר כותבת

" איך אפשר להיפרד ממך מלאך שלי?

כמה שאת יפה מבחוץ את כל-כך הרבה יותר יפה מבפנים

אין מילים שיוכלו לתאר את הלב הרחב שלך והנשמה הענקית שהייתה לך

שותפה שלי חברת נפש שלי את בכלל לא יודעת כמה את תהיי חסרה ואיזה חור ענק השארת בלב שלי

מכיתה א' אני מכירה אותך וכל הזמן איכשהו במהלך השנים הדרכים שלנו היו משתלבות

אפילו שלכל אחת מאיתנו כבר הייתה קבוצת חברים אחרת עדין היה לנו את הקשר המיוחד שלנו

התגייסת יומיים אחריי והלכת להיות לוחמת

היית מאושרת שידעת שאת תורמת ונותנת מעצמך

כי את כזאת והסיפוק שלך היה שעשית דברים טובים בשביל אנשים אחרים בלי לקבל תמורה

אני זוכרת שישבנו ואמרתי לך על דרום אמריקה ושאנחנו רוצים שתצטרפי אלינו לטיול הזה

חודש וחצי לפני הטיסה החלטת אמרת לי שאת באה וסגרת טיסה וזה הדבר הכי טוב שיכל לקרות לי לחוות את החוויה המטורפת הזאת איתך כל-כך רחוק מהבית מצאנו את עצמינו אחיות אחת לשנייה חצי שנה שלא יכולנו לעזוב אחת את השנייה היינו קמות בבוקר ומתחבקות במיטה אני זוכרת שהתפצלנו ללילה ובבוקר אמרת לי שאם אני לא ישנה לידך את לא ישנה טוב בלילה תמיד דאגנו אחת לשנייה והיינו שם אחת בשביל השנייה את כל הזמן דיברת על זה שיש חברים ויש חברים על-זמניים ושאני אחת מהן הייתה לך נתינה כל-כך גדולה הנשמה שלך הייתה טהורה תמיד פרגנת לאנשים והרמת לכולם בכל מקום שהיית נכנסת אליו היית מפיצה אור ושמחה האנרגיות החיוביות שלך נדבקו בכולם ופיזרת חום ואהבה לכל מי שהיה סביבך היה לך כל-כך הרבה תוכניות לעתיד שלך כבר ידעת מה את רוצה ואיך תעשי את זה היה לך עוד כל-כך הרבה לתת לעולם הזה אני כבר מתגעגעת לשיחות נפש שלנו לרגעים שדיברתי איתך באמצע הלילה וידעתי שלא משנה מה אגיד את תמיד תאהבי אותי ותהיי איתי באש ובמים זכיתי בך זכיתי להכיר אותך זכיתי לחוות איתך חוויות זכיתי להיות חברה שלך ולנצח תישארי בליבי תודה שהיית חלק בלתי נשכח מהחיים שלי נוחי על משכבך בשלום מלאך שלי אני אוהבת אותך ”

עדן חברה של שיר כותבת

”ג'ורג'י שלנו

אני אפילו לא יודעת איפה מתחילים
אנחנו פה ללוות אותך בפעם האחרונה,
מהרגעים בחיים שאדם זוכה לראות מלאך.
גם אם ננסה לתמצת, לתקצר- אי אפשר.
יום שבת, רגע לפני שהכל מתחיל
אני ואת בחיבוק שצריך עדר כדי להפריד
חיבוק כזה שמוציא אור מהגוף

חיבוק שהוא חיבור.
תופסות אחת את השניה ומסתכלות בעיניים
והלב שלי עוד רגע יוצא מהמקום
צרחתי עלייך כמה את יפה
זכיתי לראות אותך מאושרת בפעם האחרונה

מלאך שלנו
ילדה שהחיוך שלה נכנס לפניה
אין דבר שידעת לעשות בשקט
בכל מקום שומעים אותך, אנחנו עדיין שומעות אותך
צועקת בקול הגבוה והמציק שלך
תמיד עושה שטויות, מנסה למתוח גבולות
מהאנשים שהאופי מקרין החוצה
מה זה מקרין, הוא מסנוור
אמרתי כבר שאת אור?
לא סתם בחרת לסמן על עצמך מגדל אור ושמש,
כי את פשוט כזאת.

אני מבטיחה לך
שכל עוד אני חיה, וזכיתי לחיות
האנשים שלך יחזרו לחייך.
כששמעתי שמצאו אותך
הייתי חייבת לצאת החוצה כי לא היה לי אוויר
ודיברתי עלייך

פתאום הופיע פרפר ענק, צהוב, יפה
כזה שעף פתאום בסרטים מצוירים
ואחריו באו מלא פרפרים קטנים
אולי זה סתם מקרה של הטבע
ואולי זו את

אני לא יודעת אבל זה נתן לי אוויר

אני לא יודעת אם את זוכרת
אבל הקבוצה שלנו הייתה פעם
עין תחת עין שן תחת שן
וזה היה ככ ארוך שתקצרנו
לפחות יש משהו שאפשר לתקצר
אבל אנחנו רביעיה, ואנחנו נשאר רביעיה
וכמו המשפט אנחנו מבטיחות לך
שזה לא יהיה לשווא
שמש שלנו,
אנחנו אוהבת אותך
זכינו בד
תודה שהיית חברה כל כך טובה
צמד.

תודה על המורל הגבוה שלך,
הצחוק הממכר שלך,
הנשיקות האלה משום מקום,
תודה על כל האהבה שנתת לנו.
כזו ללא תנאים, ללא גבולות
אנחנו מבטיחות לפזר את האור שלך בכל מקום,
אין בן אדם שלא יכיר אותך,
לא תהיה נקודה בעולם שנדרך בה ולא נגיע אלייך
מבטיחות לדאוג לכל מי שאת אוהבת.
יפה שלנו, איך מסיימים?
אני לא מצליחה לסיים."

אדר חברה של שיר כותבת

"אף אחד לא מכין אותך לרגע בו תאבדי חברה בגיל 22.

שיר שלי,

אני עדיין מסרבת להאמין,

אני לא יודעת איך להתחיל לסכם את החברות שלנו, אני לא מרגישה צורך לסכם כי מרגיש לי שאת עדיין כאן איתי.

איך מסכמים חברות של מעל עשור, שהתחילה אי שם בשיחת פייסבוק ב2012 והסתיימה בנורא מכל.

הלוואי והיה אפשר להסביר במילים איזו חברה היית ויותר מכל איזה אישיות מטורפת יש לך.

מה לא עברנו ביחד, הימים, הלילות, החוויות, אהבות הראשונות, הימי הולדת, המסיבות, הטיסות, אירועים, חבורות. אומרים שתמונה שווה אלף מילים, אני חושבת שאפילו כל התמונות והסרטונים שיש לנו יכולים להסביר.

החיוך שלך, החיוך שתמיד היה מרוח על הפנים מצד לצד, לא משנה מה היה קורה תמיד היית עם חיוך, תמיד הסתכלת על החצי כוס המלאה, תמיד הצחקת אותנו, שימחת אותנו, אפילו בשש בבוקר אחרי לילה שלא ישנו דקה גרמת לי ולרומי לצחוק עד השמיים.

אני בעיקר רוצה להגיד לך תודה, שתמיד היית שם, לא משנה אם לא דיברנו שנה תמיד ידעתי שתהיי שם בשבילי.

אני מצטערת, מצטערת שכל פעם שהתראינו לאחרונה אמרנו אנחנו חייבות להפגש ולא נפגשנו, אני מצטערת שראיתי אותך בים בפעם האחרונה ואמרת לי בואי שבי איתי קצת לא הספקתי לבוא.

תודה שהיית לי לחברת אמת, כזאת שלא מוצאים בכל מקום.

היית כל כך משמעותית בעולם הזה, היית אור לכולנו, אני מבטיחה לך להנציח אותך שמחה וקורנת בכל דרך שאוכל.

תמשיכי לבוא אליי בחלומות שאוכל לחבק אותך עוד פעם ולהגיד לך שאני אוהבת אותך כי לא אמרתי את זה מספיק.

השיר שמתנגן ברקע מספר על חבר של ישי שנהרג, שהיינו ביחד בהופעה לפני חמש שנים וקצת בדיוק אמא שלי איבדה חברה, אני זוכרת שהתפרקתי על הברכיים שלך כי המילים של השיר נגעו בי כל כך, רק שלא האמנתי שחמש שנים אחר כך המילים של השיר יהיו רלוונטיות כל כך.

אני אוהבת אותך אחותי, מתגעגעת עד שהגוף כואב,

את לנצח חלק מהלב שלי."

אורן חברה של שיר כותבת

"בודינגי שלי

אני יכולה לדבר עליך שעות

אני פעם בשבוע אומרת לחברות שלי כמה אני אוהבת אותך. כמה את אייקונית מבחנתי. כמה את הלב הכי גדול שלי. כמה אני מעריצה שלך.

אלפי סיפורים של כולם לא יתארו מה היית
אני בסיוטים הכי גדולים שלי לא דמיינתי שאעמוד מול הקבר שלך.
בצבא, היית האור שלי בקצה המנהרה.
תמיד היית הכי חזקה, תמיד הצחקת אותי, תמיד הרמת אותי מהזוועות שהיינו
בהם יחד. ברגעים הכי קשים במראות הנוראיים. עברנו הכל.
בטיול, כשהייתי לבד, היית שוב האור בקצה המנהרה שלי. איי שם בפוקון.
הפכת להיות חלק ממני גורגי.
חלק בלתי נפרד, החוויות, הקסם שעברנו, הצחוקים, הלילות הלא נפרדים, האושר
העילאי שחווינו שאנחנו מדברות עליו כל הזמן.
כל חלק ב8 חודשים האחרונים האלה שלי היית ממנו.
אני אומרת 8 חודשים אחרונים שלי כי הלב שלי כבה ב7.10.
אני לא אותו בן אדם בלעדיך
כל זיכרון מהשנה האחרונה כמעט היה איתך
דיברנו על אהבות, על ריגושים, על אנשים, על שאיפות על לימודים. רצינו להיות
שותפות לשנת לימודים הקרובה.
כבר צילמת לי שבוע לפני שזה קרה איפה תרצי שנגור בירושלים, שהלכת לבקר שם.
בשעה 1:30 ביום המסיבה התקשרת אלי וצרכת לי בטלפון שאיזה כיף שהולכים
לנובה.
אמנם היית אצלי שבוע קודם אבל התרגשתי לראות אותך כמו שלא התרגשתי
הרבה זמן.
היינו מאושרים במסיבה, החיוכים, האהבה, היופי! את זה אף אחד לא יקח לנו!! .
ולך. !!
לא אשכח את 7:00 בבוקר שאת צועקת לי מהרכב שלך אורן לאן את נוסעת? בואי
אחרי.
ופרסננו ונסענו אחרֶיך.
ומאז עד היום שקיבלתי את ההודעה איבדתי אותך
חשבתי שאיבדתי אותך רק מהדרך, אבל איבדתי אותך לכל החיים.
אלוהים נתן לי להיפרד ממך ברגע האחרון שלך
הוא ידע כמה אהבתי אותך
רק חבל שלא הייתי איתך עד הרגע האחרון
שלא החזקתי לך את היד, שלא הצלתי אותך.

גורגי, אני מבטיחה לך פה מול כולם שאני אגשים לך את כל החלומות שדיברנו עליהם.

שאנחנו נהיה שם בשביל המשפחה שלך.

בשביל האחים שלך.

כי את היית המשפחה שלי.

אני אוהבת אותך חברה שלי."

רוני חברה של שיר כותבת

"בולינגי שלי, כל כך קשה לי לסכם, כבר כמה ימים שאני מתחמקת מזה כי הלב שלי באמת מסרב להאמין לזה. אני לא יודעת אם אי פעם הוא בכלל יקלוט את זה. מי שהיה עד, יודע שהיה לנו קשר אחר. קשר שהוא הרבה מעבר למה שאפשר להסביר במילים. הערצתי (ועדיין מעריצה) אותך כמו שילד קטן מעריץ את ספיידרמן, כל דבר שאמרת היה נשמע לי כמו הדבר הכי נכון בעולם לא משנה מה תגידי!!! ידעתי שאני רוצה להיות כמוך, וכך בדיוק עשיתי. היה לי כל כך חשוב להמשיך את הדרך שלך, איך נלחמת שאצא לקורס מכים, כל כך רצית את זה בשבילי וכמובן שהצלחת למה מישו יכול עלייך??????? הלכתי להיות מכית 2 בדיוק כמוך לא ראיתי אופציה אחרת, בזמן שאת היית רספית יחד איתי בסגל, אין לך מושג כמה נחת נתת לי, עצם הנוכחות שלך והידיעה שאת תמיד בסביבה הרגיעה אותי כמו ששום דבר לא הצליח. ידעתי שלא משנה מה יקרה- בסוף היום אני יושבת עם ג'ורג'י ואין ליום הזה סיכוי להסתיים לא טוב. כל מה שרציתי זה שתראי אותי מהצד ותתגאי, שאני הולכת בדרך שלך צעד אחר צעד ובאמת שכך היה, בדיוק כמוך הלכתי להיות רספית וכמובן שאיך לא, הכל אבל הכל למדתי ממך, כל החלטה שהייתי צריכה לקחת חשבתי מה את היית עושה ותמיד ניסיתי להיכנס לך לראש עם ההחלטות הכי טובות ונכונות איכשהו.

תמיד דאגתי ואני תמיד אדאג להגיד לכולם מי לימד אותי כל מה שאני יודעת, לא משנה איפה הלכתי לא היה מקום שלא דיברתי עלייך אין לא קיים.

אני יודעת שהלכתי, אבל חלק עצום ממך נשאר בי, ממש חלק ממני, אני מרגישה אותך בגוף שלי וארגיש בכל יום לנצח, השרשת בי את כל הערכים שלך ואני לוקחת אותם איתי בכל יום מחדש, אני מודה לך שהיית העוגן שלי ברגעים הכי אבל הכי קשים ואפלים, שהצלחת להכיל אותי, שנלחמת עליי תמיד ועוד לפני שבאתי להוריד את הראש, כבר הרמת אותו.

היה לי העונג והזכות להכיר אותך עוד הרבה לפני שהתגייסתי, להכיר את האור הכל כך גדול שאת, להיות פקודה שלך במשך 8 חודשים ולחוות את כל מגוון מצבי הרוח המיוחדים שלך,

יש לי פיזית חור בלב בצורה שלך שיר ג'ורג'י, בולינגי, בונזדון, בוזגלו, המפקדת שיר

את הרבה יותר מהעולם הזה, הוא לא בליגה שלך וזה מסביר הכל

אני אוהבת אותך עד כאב, אני מבטיחה לך שאנציח אותך ואספר עליך לכל מי שייקח חלק בדרכי שלי עד נשימתי האחרונה.

תודה שהפכת את העולם לכל כך הרבה יותר טוב במשך 22 שנה רצוף

תודה שהיית המגדלור הפרטי שלי "

ענבר חברה של שיר כותבת

"ג'ורגי שלי, אני לא יודעת מה להגיד כי נגמרו לי המילים.

את החיוך שלך אני בחיים לא אשכח, את הצחוק שלך אני בחיים לא אשכח, את הקול הצעקני שלך אני בחיים לא אשכח, את השיחות נפש שלנו שמתגלגלות לשעות לא שעות אני לא אשכח, את הפעמים שהסתכלת עליי וקראתי את המחשבות שלך מבלי שאת מדברת אני לא אשכח.

אי אפשר להגיד שלא הייתי מעריצה שלך גם לפני שהלכת כי השם שלך היה לי כל היום בפה ורק דברים טובים על מי שאת עבורי וכמה שאת משמעותית לי. הכל למדתי ממך, ההתמדה, הרצינות, הרצון להמשיך הלאה לא משנה מה יש בדרך, פשוט הכללל

הלוואי שהיית מבינה כמה את משמעותית בשבילי וכמה אני באמת הולכת אחריך בעיניים עצומות.

מכית טירונים, מכית אימון, מכית בקו ובעזרת ה' הולכת לפתוח מחזור של רספית עכשיו בנוב 23, מה שכל כך חיכית לו איתי.

השיחת טלפון שלך שאמרתי לך שאני בתפקיד הזה וצרכת לי שעה בטלפון כמה שאת שמחה בשבילי רק הראה לי שאת בן אדם של אהבה ואושר.

אני רוצה לדעת שלא סבלת ושעכשיו את נחה וטוב לך ואת מתגאה בנו פה למטה.

אעשה הכל בשביל להנציח אותך בכל דרך אפשרית וכולם ידעו מי את עבורי כמו שידעו עד עכשיו.

אוהבת אותך מפקדת הרספ, ג'ורגי שלי "

גל חברה של שיר כותבת,

"שירה שלי חנה שלי איך אפשר להיפרד ממך ולדבר עליך בלשון עבר? איך מתמודדים ומעכלים את הסיטואציה שאת לא חוזרת לעולם.

מכיתה א' אנחנו ביחד גדלנו ביחד התבגרנו ביחד בכל שלב בחיי תמיד היית שם גם אם פתאום לא דיברנו תקופה זאת את שיר תמיד מוצאת את הדרך חזרה וחוזרת כאילו כלום לא קרה עם החיוך האינסופי, היופי הכל כך טבעי והלבוש הייחודי שאף פעם לא מתאמץ להיות משהו שלא משקף אותה עם ביטחון שלא אכפת ממה שאחרים חושבים עליה

פשוט מיוחדת תמיד היית כזאת מגוונת מוקפת בכל כך הרבה חברים אין אחד שלא רצה להיות בחברתך ולטעום מהעולם שלך.

תמיד אהבתי להיות בקרבתך חברה כזאת אמיתית ואמיצה עם לב גדול ונשמה ענקית תמיד השרת שלוה, רוגע, חיוביות וכנות כזאת קרן שמש מוארת אין פעם שלא פירגנת והחמאת מהלב! סתם באה להביא נשיקה ואומרת אני אוהבת אותך

כזאת נטולת אגו שלא מחכה לפידבק מאנשים שיאהבו אותה בחזרה פשוט אומרת שחור על גבי לבן את כל הרגשות שלה ומפזרת את כל אהבתה כלפי הבן אדם שמולה.

היום הקעקוע מגדלור שלך מקבל משמעות אחרת היית המגדל-אור של כולנו באמת כמו קסם מפזרת את החיוך הממגנט שלך והאור שבך.

אני כל כך מאושרת שנפלה בחלקי הזכות הכל כך גדולה לחוות איתך ביחד חלק מהטיול הגדול כמה רקדנו השתגענו עשינו שטויות ואיפה שיר?

שירה ברמקול שמאל רוקדת ומשתגעת לא צריכה אף אחד כדי להנות

הטיול הזה הפך אותנו לכל החיים ואת כולנו למשפחה.

שירה שלי הלב כואב ומסרב להאמין אני מתגעגעת אלייך את כל כך חסרה לי ואת לעולם תהיי חסרה השארת חור גדול בלב שלי ושל כולם.

אני אתגעגע לשיחות לתוך הלילה, לשיחות טלפון פתאום באמצע היום, לדאגה שלך, לעוד סיבוב על חציל,

לראות אותך ולשמוע את קולך.

יום חמישי בלילה יום לפני המסיבה זכיתי לראות אותך בפעם האחרונה ישבת אצלי בבית דיברנו על העתיד על לימודים, אהבה, משפחה ואת כבר ידעת מה את רוצה לעשות ואיפה את רואה את עצמך כל כך כישרונית ומרתקת עם דמיון משוגע ושוב פשוט מיוחדת

זכיתי לתת לך חיבוק אחרון ולהגיד שאני אוהבת אותך

ואני לנצח אוהב את תמיד תישארי חלק ממני, בלב שלי, נוחי על משכבך בשלום מלאכית שלי."